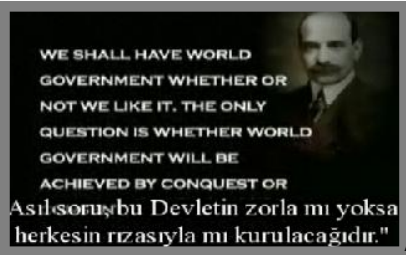

Üçüncü Seçeneğe Razi Olmaya Zorlamak

İçeriği Yazan: [Burhan İŞCAN](#) [1] Zaman: Çar, 06/06/2012 - 13:14

Yazar: Burhan İŞCAN

AKP İktidarının 11 yıldır uyguladığı politika; ülke yönetiminde üçüncü seçeneğe razı olan toplum oluşumu çabasıdır. Hemen belirtiyim ki; bu politikanın ilk uygulayıcısı AKP değildir, başarılı olursa belki Türkiye'deki son uygulayıcısı olabilir.

Ezberlerden nefret eden bir insan olarak, Türkiye'de yerleşmiş ve sabit fikir haline gelmiş bir ezberi tekrar hatırlatmak zorundayım. Bu ezberin adı; "yolsuzluk ekonomisi politikaları" dır. Etrafındaki gelişmelere Fransız kalmak istemeyenler, bu politikaların mahiyetini ve işlevini bilmek zorundadır. Diğerleri zaten, "elle gelen, düşün bayram" anlayışında sürü zihniyeti içinde peşin kabullenme içindeler.

Küresel Siyonist-Kapitalist ve bu yüzden emperyalist otorite, dünyayı tek elden yönetmek için yeni dünya düzeni içerisinde; ülkelerin yönetiminde, ülkelerinin yönetiminin üçüncü seçeneğe uygun yönetilmesine razı olan ve hatta arzulayan bireylerden oluşan toplumlar oluşturma gayretindeki politikasını çoktan işleme koymuştu. Türkiye'de bu gün geline son noktada, bu politikanın; "parçala böl ve yönet" politikası unsuru gibi diğer politik unsuru olan yolsuzluk ekonomisi politikalarının işlemedeki sıkıntılar yaşanmaktadır.

Devlete ve onun politikalarına güvenmeme, yani güveni yok etme üzerine kurgulu bu politikalarda, amaç bu olunca; amacın çok büyük katılım işbirliği olmadıkça gerçekleşmeyeceği ortada bir gerçektir. İşte bu yüzden diyoruz ki; Türkiye'nin bu günkü sorunlarının merkezi TBMM dir ve orda, ezberinde hep aynı şekilde bu politikalar olan partiler ve partililerdir. Türkiye'nin yönetim şekli teoriye göre demokrat cumhuriyettir. Bu birinci seçenektir. Ancak, yüzyıllar boyunca demokrasi

bilincinden uzak yönetilmiş bir millet ve azınlık halklardan oluşan ülke toplumunda; alışkanlıklar ezberi sabit fikri, demokrasiye geçit vermemekte, demokrasi bir türlü algılanamamaktadır. Bu durum hepimizin ister istemez kabullendiği ikinci seçenek yönetim şeklini oluşturmuştur.

Üçüncü seçenek, yer küreyi tek elden yönetmek ve ülkeleri buna razı etmek seçeneğidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu ilk günlerden itibaren, ülke ekonomisi sorunlarından oluşan kaygılar; mandacılığı kabul edip etmeme tartışmalarını da başlatmıştı zaten. Dünya denilen yer küreyi tek elden yönetme fikri Komünizm fikri ile birlikte doğmuştur. Yani bu fikri oluşturan, Komünizm fikridir. Yüzyıllar boyunca, kendilerini dünyanın efendileri gören Yahudilerin oluşturduğu Siyonizm için; hem Komünizm, hem de gerçek adaleti ve adil paylaşımı öngören İslam hep tehlikeli düşmanlar olmuştur.

İşte bu iki düşmanı yok etmenin tek yolu insanları satın almaktır. Yani, küresel otorite; demokratik haklarının bilincinde olarak özgürlüklerini satan köleleri yönetme otoritesidir.

Bu yüzden de köleler savaşlarla ele geçirilmişlerden değil; illüzyonla uyutma sonucu, bilinçli olarak özgürlüklerini satanlardan oluşmaktadır. Bu yüzden yolsuzluk ekonomisi politikalarının kalbi bankalar beyni belamlardır. Ankebutlar sistemi dediğimiz sistemin kalbi bankalar; borç tuzağı ile avlarını köleleştirmektedir. Asıl işlemi de sistemin beyni yapmaktadır. Yani bu köleliğin meşru bir haktan doğduğu, geçici olduğu gibi fikirlerle uyusukluk içinde kabullendirmeyi sağlayan belamlardır. İllüzyonistlerin en büyük yardımcısı bizzat bizim beyinlerimizdir. İllüzyonistlerin başarıları, önemsemeyerek dikkat etmememize bağlıdır.

Sistem kuruluşunu, Allah'ın insanlara gönderdiği son manifesto kitabı Kuran'dan esinlenerek yapmıştır. Kuran'da, ilahlık iddiasında bulunularak kurulan otoritelere ve bunların kurumlarına bolca yer verilmiştir. Firavun, Haman, Karun ve Belam dörtlüsünden oluşan otoritenin kölelik düzeni; yani İslam'ın baş düşmanı düzen, sistemin ilham kaynağı olmuştur. Buna göre Firavun Küresel Otorite'nin başı, Haman'lar otorite tarafından atanmış seçkinlerden olan ülke yöneticileri, Karun Dünya Bankası, Belam'lar sistemi kabul ettiren alimlerdir. İnsanlar görmedikleri şeylere inanmazlar, bu yüzden ruhlarının aksine; duyularla irade kuran nefisleri materyalist tir. İşte bu nefislere hakim olmak sistemin asıl amacıdır.

Belam denilince, akla ilk gelen sözde din alimleri olmaktadır. Bilgili olduğuna güvenileceği için, bilgisini yanıltma maksadıyla kullanan ve bundan dolayı çıkar elde eden kişilerde belamdır aslında. Sistem butlansal hakları meşru hak gibi göstermek için belamlardan faydalanır. İnsanların sözde bilinçli olarak özgürlüklerini satmaları da bu sayede gerçekleşir. Belamların hizmetlerinin bir çok örneğini vermek mümkündür. Din alimleri belamlar; faizin, fuhuşun meşruluğunu gösteren fetvalar verir. Mesela İslam Peygamberinin çok küçük yaşta bir kızla evlendiğini beyan edip, çocuk istismarı yapmayı meşru gösterirler. Onların amacı sistem içinde ruhbanlar sınıf tabakalaşmasından yararlanmaktır. Bu yüzden sistemle anlaşma içindedirler. Sistem onlardan faydalanarak kendi dinini tek din olarak kabullendirme sürecine girmiştir. Dinler arası diyalog bu sürecin ilk evrimidir. Sözde Müslüman Belamlar İslam'ın devlet eliyle paylaşımcılığının önüne geçmek için, devlete vergi vermenin küfür olduğunu iddia ederler. Sosyal paylaşımcılığın önüne geçerler. Diğer alimlerde kavram karmaşası ile demagogiler türeterek demokrasi ve laiklik kavram karmaşası illüzyonları oluşturmaktadır.

Benim bu yazımda belirtmek istediğim asıl mesele, sistemin en önemli hususu olan, sistemin hukuk-adalet anlayışı ve işleyişidir. Sistemin hukuku, sistemin amacına uygun olarak adalet olan güveni yok eden butlansal hukuktur. Bu hukuk aynı zamanda dayatmacıların dayatmalarını zorunlu olarak kabullendirme hukukudur. Hayata geçmeyen her fikir ölüdür. Bu hukuku hayata geçiren hukukların varlığı ortadadır. Bir ülkede hukukun nasıl oluştuğunu ve nasıl yürürlüğe konulup işletildiğini detaylı olarak düşünürseniz; Türkiye'de yasamadan yargıya hukuk oluşturmada hangi amaçla çalışıldığını algılayabilirsiniz. Ülkemizde oluşan butlansal hukukun temelinde, "yasal boşluklar" bulunmaktadır. Yasal Boşluklar, yürürlükteki yasaların uygulanamaz olmasına rağmen yeni yasa yapılmamasından, yapılan yasaların işleve geç konmasından, yürürlükteki yasaların işlevsizliğinden ve hatta sık sık yapılan yasalara intibaksızlıktan hasıl olmaktadır. Bu durumda da adalet ve adaleti tesis edecek kişilere karşı güvensizlik oluşmaktadır.

Sistemin hukuku güçlülerin, bize kimse dokunamaz anlayışına bağlı olarak geliştirilmekte ve sınıfsal tabakalaşma üstünlerinin dokunulmazlıklarını oluşturmaktadır. Sistem hukuku yolsuzluk ve rüşveti

yargılamaz veya ezkaza yargılananları da cezasız bırakır. Yukarıda değindiğim gibi asıl amaç, güveni yok etmek olduğu için; şeffaflık, ıslah edicilik gibi unsurlar yanında ihbar mekanizmasını oluşturan yapıya bu hukuk içinde yer verilmez. Örneği, yeni ticaret yasasının devreye girmeden önce bu unsurların çıkartılmak istenmesidir. Eşit ve adil yargılama ve yargılanma paranın adaletine mağlup olmuştur. Peşin harçlar ve nispi oranlar gibi. Bunlar adil yargılamadan caydırıcı, yargısız infazı ortaya koyucu unsurlardır.

Sistem ekonomisinin borca dayalı para sistemine dayandırılması, serbest piyasa ekonomisi sistemi ve ekonomi batarsa hepimiz batırız demagojisi türetilmesi; butlan hukukunu ve Aristoteles'in meşhur Eşek arıları Tiplemesindeki Yargıçları oluşturmak içindir. Bu durumda da üretim ve tüketim sistemin müsadese nispetince olacaktır. Oysa tarih boyunca görülmüştür ki, ülkeleri batıran ekonomi değil adalettir; adaletsizlikten nemalanan kuralızsızlıklardaki vahşi kapitalizmin yıkıcılığıdır.. Özetle sistemin ülkemizdeki uygulamalarında bu günkü durum; hedef üçüncü seçeneği kabul ettirmektir.

Bu yüzdendir ki; demokraside çareler tükenmez lafına itibar edilmeyecek şekilde, ülke yönetimi önerilerinde hep ezberlerde kalınır.

Bu yüzdendir ki; tam demokrasiye veya yetmez ama diyebilmek için yarı doğrudan demokrasiye geçmek telaffuz edilmez, edilemez.

Bu yüzdendir ki; ekonomik bağımsızlık oluşturacak yığınla fikir ve düzen göz ardı edilerek hayata geçirilmez.

İşte ülkemizin asıl belamları, bu olgunluğa erişmek istemeyen sözde aydınlardır.

"Siyasete katılmayan aydınlar cahiller tarafından yönetilir." Sözü gerçeği ortadadır.

Ben bu oluşumu, "tecavüzü kaçınılmaz görüp tecavüzden zevk alma" olarak yorumluyorum.

Başka türlü bir insan güle oynaya köleliğe nasıl rıza gösterir. Veya bir başka açıdan söylemek gerekirse; TBMM de muhalefetin etkisiz olduğu gerçeği güneş gibi ortadayken sivil diktatörlüğe nasıl müsaade edilir. Hala CHP, MHP veya BDP den veya iktidar partisinden medet umma kakavanlığına başka türlü bir anlam veremiyorum. Hiç iki yanlıştan bir doğru ortaya çıkar mı. Bu nasıl mümkün değilse, sabır adı altında beklemekten de nemalanmak mümkün değildir. Peki niyedir bu kuzuların sessizliği. Ehven-i şer i akıl edebilen insanlar, şerden tamamen kurtulabilmeyi ve hatta iyinin iyisini yapabilmeyi akıl edemiyorlar mı? Hiç sanmıyorum. Yolsuzluk ekonomisi politikalarının mutasyona uğrattığı insanların çoğunluğuna bakınca durumun vahameti ortada. Çoğulcu değilse, çoğunlukçu demokrasinin işlevindeki çoğunlukların tahakkümünden dolayı oluşan kaygılar ve güvensizlik; yangından mal kaçırma telaşı ile birlikte tecavüzden zevk almayı da zorunlu kılmış. Aldanmayı, aldatılmaya mecbur olacak kadar sevmenin başka bir yorumu yoktur.

Yapabileceğim tek yorum bilinçsizlik, özellikle demokrasi bilinçsizliğidir.

Burhan İŞCAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Bu video toplumun

İçeriği Yazan: Burhan İŞCAN Zaman: Çar, 06/06/2012 - 17:05

Bu video toplumun bilinçlenmesi için izlenmeli ve izletilmeli.. İŞTE İTİRAF

<http://www.facebook.com/photo.php?v=359096210824116> [3]

Eveet parlamentonun meşruluğunu yitirdiğini Sayın İnce bizzat söylüyor.. ÇÖZÜM ÜRETEMEYENLER SORUNU BİLMİYOR DEMEKTİR. Demokrasiyi algılayamamış partilerin, parti disiplini adı altında parti başkanı sultası ile oluşan demokrasisi demokrasimidir? Milletten aldığı yetkiyi kullanamayan vekil vekilmidir? Öyleyse yanlıştın sürmesinde ısrar ne? Niçin bu yapıdaki parlamentonun meşruluğu iddia ediliyor? CHP nin maksadı ne? HEPSİNİN CEVABI ŞU; NİTELİKLİLERİN NİTELİKSİZCE NİTELİKLİ DOLANDIRICILIĞI...Osmanlı Bankası'nın bir sloganı vardı, batmadan evvel. "Aslında yok birbirimizden farkımız; ama biz Osmanlı Bankasıyız". "Yerim lan senin Osmanlılığını" dediler ve yediler..Bakın meclisteki partilere ve parlamenterlere, aralarındaki tek fark; illüzyonistlikte başarıları. Yani kandırdıkları, kendilerine inandırdıkları seçmen sayısı. Demokrasiyi bir türlü algılayamamış, ama farklı olduklarını ileri süren sürü zihniyetleri. Ne işiniz var mecliste kardeşim. Hiç iki yanlıştan bir doğru çıkar mı?

• [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (02/05/2024 - 15:11 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/ucuncu-secenege-razi-olmaya-zorlamak>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/burhan-iscan>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://www.facebook.com/photo.php?v=359096210824116>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>